

ת"פ 56409/01/16 - מדינת ישראל נגד מנגיסטו בלטה

בית משפט השלום בראשון לציון

26 מאי 2016

ת"פ 56409-01-16 מדינת ישראל נ' בלטה

לפני כבוד השופטת שירלי דקל נה
המאשימה
מדינת ישראל

נגד
הנאשם
מנגיסטו בלטה

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אוראל רוזנצויג ועו"ד רונן גינגולד

הנאשם וב"כ עו"ד אבי כהן - ס. ציבורית

[פרוטוקול הושמט]

החלטה והכרעת דין

אני מתירה את תיקון כתב האישום, ולאור הודאת הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן, אני מרשיעה אותו בעבירת
איומים - לפי סעיף 192 לחוק העונשין התשל"ז - 1977.

ניתנה והודעה היום י"ח אייר תשע"ו, 26/05/2016 במעמד הנוכחים.

שירלי דקל נה, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע, בהתאם להודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן, בעבירת איומים.

על-פי עובדות כתב האישום המתוקן, במועד האירוע נשוא כתב האישום, הנאשם והמתלוננת היו בני זוג והתגורר ביחידת דיור בראשון-לציון. בתאריך 25.7.2015 יצאה בעלת הבית מביתה למשמע נביחות כלבה, והבחינה בנאשם כשהוא מחזיק בקבוק בירה ובוטט בכלב. בנסיבות אלו, התגלע ויכוח בין בעלי הבית לבין הנאשם או אז ניסתה המתלוננת לחצוץ בין הנאשם לבין בעל הבית ובתגובה לכך איים הנאשם בכך שאמר "אני לא מפחד מהמשטרה, אם אני רוצה אני אשחט את אישתי".

הצדדים הגיעו להסדר טיעון, במסגרתו עתרו במשותף להארכת המאסר על תנאי שהוטל על הנאשם במסגרת גזר דין בת"פ 9121-03-12, של בית-משפט השלום בת"א, וכן להפעיל התחייבות עליה חתם הנאשם בהתאם להוראות אותו גזר דין.

באי כוח הצדדים הפנו לעברו הפלילי של הנאשם, הכולל עבירה אחת משנת 2014 וציינו כי בגינה הושת עליו מאסר על תנאי בר הפעלה בתיק זה וכן קנס והתחייבות כספית.

באי כוח הצדדים ציינו כי הנאשם והמתלוננת נפרדו, אינם נמצאים בקשר, הנאשם כיום עובד בעבודה מסודרת כנהג סמיטריילר. כמו כן, ציינו את הודאתו של הנאשם והחיסכון בזמן שיפוטי יקר וביקשו לכבד את ההסדר.

הערך החברתי המוגן שנפגע כתוצאה מעבירת איומים, הינו, השמירה על שלווה נפשו של הפרט.

מידת הפגיעה בערך החברתי המוגן, בנסיבות העבירה, הינה משמעותית.

מתחם העונש ההולם עבירה זו בנסיבותיה נע בין מאסר על תנאי ברף הנמוך לבין מאסר בפועל בן מספר חודשים ברף העליון וכן ענישה נלווית.

אציין כי אף שעברו הפלילי של הנאשם אינו כולל עבירה זהה, הרי שהוא כולל עבירת אלימות, שגם היא בוצעה נגד בת זוגו לשעבר, שאינה המתלוננת אלא אשתו לשעבר.

אציין עוד כי מגזר הדין שניתן בעניינו של הנאשם בתיק הקודם, עולה כי הוגש תסקיר מטעם שירות המבחן שנמנע מהמלצה טיפולית, מאחר ששירות המבחן היה סבור שהנאשם זקוק לטיפול במטרה להגמיש את עמדותיו המגדריות הנוקשות ולמתן את תגובותיו התוקפניות, אולם, הנאשם שלל נזקקות לטיפול וביטא עמדה קורבנית. שירות המבחן היה סבור שהטיפול נדרש כדי להפחית את הסיכון להישנות התנהגות אלימה, אך לאור עמדתו של הנאשם המטשטשת בעייתיות בהתנהגותו, נמנע שירות המבחן מהמלצה כאמור, ובית-המשפט השית על הנאשם 5 חודשי מאסר על תנאי,

קנס והתחייבות בסך 1,000 ₪.

העבירה נשוא התיק דנן נעברה כשנה וחצי לאחר מתן גזר הדין, וגם היא, לעניות דעתי, מצביעה על הסיכון במצבו של הנאשם להישנות עבירות דומות בעתיד ועל הנזקקות הטיפולית.

חרף האמור, החלטתי לכבד את הסדר הטיעון וזאת לאור החשיבות שבכיבוד הסדרי טיעון כפי שנקבע בפסיקה. כך לדוגמא, ב-ע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל (25.12.02) נקבע כי ככלל, ייטה בית המשפט לכבד את הסדרי הטיעון בשל חשיבותם ומעמדם. עם זאת, מוטלת על בית המשפט החובה לשקול את כל השיקולים הראויים לעונש, ולבחון האם העונש המוצע משקף את האיזון הראוי בין כלל השיקולים, זאת בשים לב לסוג העבירה, חומרתה ונסיבות ביצועה, בחינת הנסיבות האישיות של הנאשם, וכן שיקולי מדיניות של ענישה ראויה.

אשר להסדר טיעון בו העונש מוסכם, נקבע כי:

"גם הסדר טיעון שהעונש המוצע בו נקבע לתקופה מוגדרת, אשר לכאורה טמונה בו מגמה לצמצום שיקול-הדעת שהצדדים מותירים לבית-המשפט, אינו פסול. פעמים רבות הסדר כזה נדרש כדי לאפשר לצדדים להגיע להבנה ולהסכמה, בייחוד נוכח רצונם של נאשמים להבטיח ככל האפשר את העונש הצפוי להם".

לאחר ששקלתי את כל הנסיבות הצריכות לעניין ואת טיעוני הצדדים, ההסדר הינו סביר ועולה בקנה אחד עם מתחם הענישה ההולם והראוי.

אני סבורה כי עונש של מאסר על תנאי, ישמש כחרב מעל ראשו של הנאשם, שכן, כפי שהובהר לו גם על-ידי בית-המשפט, אם יעבור עבירה נוספת בתקופת התנאי, לא ניתן להאריך שוב את תקופת המאסר על תנאי, והוא צפוי לרצות עונש מאסר.

לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

(א) אני מורה על הארכת מאסר על תנאי בן 5 חודשים שהושת על הנאשם במסגרת גזר דין בת"פ 9121-03-12 של בימ"ש השלום בתל אביב, למשך שנתיים נוספות.

(ב) אני מורה על הפעלת ההתחייבות שהוטלה על הנאשם במסגרת גזר דין בת"פ 9121-03-12 של בימ"ש השלום בתל אביב, בסך 1,000 ש"ח, או 10 ימי מאסר תמורתה.

על הנאשם לשלם את סכום ההתחייבות לא יאוחר מיום 1.7.2016

עמוד 3

ניתן צו כללי למוצגים.

הנאשם יפנה למזכירות בית-המשפט לקבלת שובר לתשלום ההתחייבות.

ככל שהופקדו כספים במסגרת צו הבאה, הם יוחזרו למפקידם, בכפוף לכל מניעה חוקית אחרת, לרבות עיקולים.

זכות ערעור לבית המשפט מחוזי מרכז - לוד תוך 45 ימים מהיום.

ניתן והודע היום י"ח אייר תשע"ו, 26/05/2016 במעמד הנוכחים.

שירלי דקל נוה , שופטת